

Cesta k bezdětnosti Japonska, jak ji vymysleli jeho satanští okupanti z USA

13.6.2022 [Komentáře](#) Témata: [Společnost](#), [Japonsko](#)

3930 slov

Thorsten J. Pattberg

V květnu 2022 napsal Elon Musk, americký miliardář a zakladatel společností SpaceX a Tesla, na Twitteru, že pokud se nezvýší porodnost, „*Japonsko nakonec přestane existovat*“.

To přimělo americké muže v černém na velvyslanectví USA v Tokiu, aby vyhlásili poplach kvůli sexismu.

Všichni, kdo jsme předtím napsali totéž [ale byli jsme cenzurováni do zapomnění], jsme zažili šílenou *schadenfreude*;

Zaprvé proto, že sami Japonci jsou obvykle příliš plaší, než aby se sami přihlásili k šikaně ze strany USA;

Za druhé, kvůli naprostému sadismu, který pan Musk ve svém kousavém tweetu vyjádřil.

Tento muž s transplantovanými vlasy a jeho sedm in vitro dětí (s cool jmény jako Exa Dark Siderael nebo X AE A-XII) si jistě jako člen amerického deep state uvědomuje, že Japonsko se do tohoto hrozného stavu dostalo ne vlastní vinou.

Japonsko je již více než 75 let americkým vazalem a je obětí neúprosné americké propagandy feminizace a bezdětnosti.

Část 1. Zaberte jim půdu a ukradněte jim ženy.

Jen bezohledný válečný zločinec, jako jsou Spojené státy americké, si může dovolit tu drzost nechat vyhladovět Japonce k smrti, bombardovat jejich přístavy jadernými zbraněmi, zlehčovat jejich rasu, kradnout japonské ženy, vymazávat pokrevní linie jejich otců a pak obviňovat z jejich neštěstí několik zbývajících japonských vnuků, kteří nemohou oplodnit dost žen.

Po tweetu pana Muska, který to pravděpodobně udělal jen z ješitnosti a snahy o upoutání pozornosti, se naši západní novináři v Tokiu, na velvyslanectví v Minato-ku, v Klubu zahraničních korespondentů, v evropské centrále, vrhli na japonskou vládu a obvinili ji, že „nedělá dost pro boj s úpadkem“. Haha, ti klávesnicoví parchanti. Za vyhubení je zodpovědná výhradně americká supervelmoc a správce nad veškerým životem ve svých tichomořských koloniích. Přečtěte si historii.

Japonci více než sedm desetiletí bojovali jako malí indiáni proti vyhlazování se zbraní v ruce proti svým západním koloniálním pánům, zpočátku úspěšně. Podařilo se jim dosáhnout toho, že se zde „západní člověk“ neusadil. Ale cenou za jeho vládu v nepřítomnosti byla brutální nařízení: Všude vojenské základny, vláda dolaru, falešná demokracie, forma ekonomiky, křesťanství a cizí diktát ze zahraničí.

Většina japonských elit se podřídila a stala se otroky svých amerických pánů. Pokud podávali dobré výkony a publikovali v americkém jazyce, dostalo se jim uznání a zmínky v západních médiích, časopisech a zprávách. Snad nejznámějším japonským exponátem je Francis Fukuyama,

který je ve skutečnosti Američan a neumí japonsky. Přesto ho donutili plagiovat *Konec dějin* od německého filozofa Georga Hegela, v němž vědecky dokazuje, že Západ je nejlepší.

Ty japonské elity, které odmítly podřídit se, byly odstraněny. Například američtí zadavatelé a jejich japonští kolaboranti přiměli všechny japonské muže [a příležitostně i japonské ženy jako SUGITA Mio], kteří sympatizovali s mateřstvím a japonským přežitím, aby odstoupili.

Každoročně dochází k rozsáhlým útokům cizinců na japonské mužské představitele. Například v roce 2017 zinscenovala Sophia University v Tokiu, západní jezuitský institut, další protijaponský projekt, když propagovala seznam hitů proti „nejlepším japonským sexistickým politikům“.

Jejich terče byly obviněny z rasismu a sexismu nejhoršího druhu, včetně premiéra ABE ŠINZÓA, ministra financí ASO TARA, předsedy Sněmovny reprezentantů HIRASAWY KATSUEA, bývalého premiéra MORIHO JÓŠIRÓA, a dokonce i ŠIRAIŠIHO MASATERU, níže postaveného kádra, který byl zcela zničen za výrok, že „pokud se příliš mnoho mužů stane homosexuály, zahyneme“.

Tito japonští představitelé se nemohou nijak bránit. Například pan Hirasawa pouze řekl, že skutečným problémem japonské společnosti jsou „ti, kteří nemají děti“. To je vše. Řeknete-li prostou pravdu, stanete se terčem amerických karatelů.

Agenti Impéria pak tento nenávistný seznam rozesílají do všech koutů světa prostřednictvím deníků Wall Street Journal, The New York Times, The Independent, The Guardian, Deutsche Welle, Reuters, Associated Press a dalších.

Ale to byly jen nedávné příklady. Plánované zničení japonské rasy začalo na přelomu 40. a 50. let, kdy Amerika zahájila největší převýchovnou kampaň v tomto století, souběžně s kampaní dehonestace v Německu.

Projaponští nacionalisté byli vyloučeni ze státní správy a vysokého školství. Jejich pozice zaujali proameričtí vědci, kteří hanobili japonské muže, japonskou kulturu, zveličovali japonské válečné zločiny, japonský sexismus a šlechtění japonské rasy.

Několik vědců se proslavilo v asijských studiích na Západě, protože se konečně zabývali problémem mužského japonského šovinismu a potlačování japonských žen. Tituly jako „Bojový sexuální život“ z roku 1949 od „prvního japonského sexuologa“ ASAYAMY Shinichiho začaly dekonstruovat japonský sexuální život a zkoumat potlačovanou homosexualitu a ideál sexuálního života. Tím ideálem ženského sexuálního života bylo zůstat svobodná, dovádět s cizími lidmi, používat antikoncepci, několikrát potratit, vyzkoušet cizí muže, možná objevit v sobě feministickou lesbu atd.

Pro americké nakladatelství MIT Press píše afirmativní feministka s kvótami, Japonka SAEKI Chizuru: „Feminizace nenáviděného nepřítele a vykreslení Japonců jako nedospělých mladíků umožnilo Američanům Japonce polidštit a považovat bývalé nepřátele za závislé osoby, které potřebují americké vedení a laskavost.“

Významná sexuoložka, která se nyní potlouká po USA jako profesorka ženského osvobození, pouze recenzovala stále větší afirmativní feministku, Japonku SHIBUSAWA Naoko, a její debut *America's Geisha Ally* (2006) z nakladatelství Harvard University Press. Tady je, co musela říct:

“Feminizace obrazu Japonska byla provedena nejen americkými vojáky, ale také japonskou vládou. [...] „Baby-san“ [byly najímány], aby ukojením sexuálních choutek dobyvatele narušily nepřátelství amerických vojáků vůči Japonsku.“

V 60. letech měla feminizovaná, submisivní japonská vláda, která cvičila „baby-san“ doprovod pro americké vojáky, zcela pod kontrolou plánování rodiny. Existovaly stovky vládních i nevládních organizací pro plánování rodiny, jednotky OSN pro plánování rodiny, demografové WHO a WTO, rady pro sexuální výchovu a tak dále, jejichž úkolem bylo rodinu odplánovat, zničit - ve stylu

osvobození. Rodina jako pojem byla nyní označena za součást zlé eugeniky a dohodnutých manželství.

Japonská vláda je například obviňována z toho, že před rokem 1957 dohlížela na milion sterilizací, uvedl KOYA Yoshio, revizionista z Asociace rasové hygieny.

Tyto sterilizační programy v minulosti nebyly vůbec neobvyklé, a to všude na světě. Sterilizace se všeobecně prováděly z důvodů veřejného zdraví u slabomyslných, vrahů a násilníků. Pokud však cizí mocnost chtěla potrestat vaši populaci, samozřejmě slabomyslné, vrahy a násilníky osvobodila a nechala je exponenciálně rozmnožit.

Sdružení využilo hororové příběhy o sterilizaci k prosazování „volby ženy“ a „individuální volby“. Jinými slovy, o takových věcech už nikdy nesmí rozhodovat vláda - to může udělat pouze cizí vláda, například USA.

Tím se zabily dvě mouchy jednou ranou, protože američtí aktivisté nyní mohli rozmnožovat mnohem více postižených a podprůměrných Japonců a zároveň vymývat mozky průměrným Japoncům, že se nesmí ženit a vdávat a zůstat bezdětní. Díky tomu, že japonská vláda měla zakázáno jakýmkoli způsobem vylepšovat genofond, mohl si být Washington jistý, že v příští válce už nebude muset bojovat s dalšími 100 miliony zdravých Japonců.

Když byla kontrola japonské populace svěřena zahraničním plánovačům, sdružení vítězně pokračovalo: „Změny v sexuální výchově byly doprovázeny rostoucím počtem rozsáhlých projektů sexuálního výzkumu.“ V překladu: „V roce 2006 se objevily nové studie o sexuálním výzkumu: Začala rozsáhlá modifikace populace.“

Ti japonští pedagogové, kteří odmítli myšlenku propagace cizího sexu na japonské půdě, se teoreticky dopustili trestného činu, neboť výslovným a deklarovaným cílem amerických okupantů bylo [cituji] „odstranit projevy vlastenectví ze škol a veřejného života“. [Z učebnice Asia for Educators, Columbia University, 2022].

Část 2. Zničte jejich muže a zahanběte jejich mužství.

S odstupem času a s lepšími znalostmi psychologické války víme, že američtí plánovači samozřejmě zavedli americké muže a tvary těla do všeho japonského, na billboardy a do módních a teenagerských časopisů. Japonští muži se tak začali oblékat jako západní muži v oblecích a džínách, zatímco japonským ženám byla rozdána antikoncepce a bylo jim řečeno, aby se držely západních mužů.

Víme například, že na amerických vojenských základnách Sasebo, Iwakuni, Atsugi, Futenma, Kadena, Jokosuka, Jokota, Misawa a Tokio se vystřídalo více než 500 000 amerických vojáků bez civilního personálu. Deník Washington Post kdysi přiznal, že existuje až 45 000 japonských nevěst, které se „provдалy za nepřitele“ a přesídlily do Spojených států. Počet polorodých dětí (míšenců), které po sobě američtí vojáci v Japonsku zanechali, pravděpodobně přesahuje 100 000.

Není cynické odhalovat, jak je „osvobození jejich žen“ vždy výslovným přáním útočníků proti místním mužům. Po vítězství u Aktium Římané obsadili velkou část Řecka a „osvobodili“ řecké ženy, které vybízeli, aby chodily nahé, účastnily se orgií a zkoušely nové věci s našimi bratry Attikem a Brutem. Mezitím byli poražení domorodci Alex a Aegeus zasvěceni do umění análního sexu a psaní románů.

Japonci se stali autisty a kreslili si do sešitů nahé ženy. Stali se velmi dobrými v anime a manze. V období od 80. let do roku 2010 japonští muži vyměkli a zženštili se k nepoznání. Přesto s nimi Američané neskončili a dál je obtěžovali.

Vezměme si následující odstavec z amerického kresleného seriálu pro děti South Park. Dva japoňtí politici osloví bílého amerického turistu. Zde je dialog:

„Vy jste Ameličan?“

„Ano!“

„Ty musíš mít strašně velký penis!“

„Promiňte, jen jsem se ptal, co s těmi hračkami děláte.“

„Jsme velmi prostí lidé s velmi malým penisem. Pan H. má obzvlášť malý penis. [Pan H se vmísí: „Tak malý!“]

S tak malým penisem toho moc nedosáhneme.

Ale VY, Ameličané, WOW, penis tak velký, TAK VELKÝ PENIS!“

„No, myslím, že je to docela dobrá velikost.“

Tento druh rasismu vůči japonským mužům je v Americe rozšířený a zcela normalizovaný. Nikdy to nepřestane, věřte tomu.

Takže zpět k propagandě bezdětnosti. Američané a jejich západní a japoňtí kolaboranti nyní v Tokiu prodají 550 milionů kondomů ročně. Pravidelné pi'ru (hormonální blokátory) jsou předepisovány většinou dívek stejně jako ranní mléko. Ranní pi'ru (okamžitý potrat) stojí na předpis sotva 50 dolarů. A ti, kdo nakupují na černém trhu, dostanou bez problémů 10 pi'ru za 150 dolarů.

Všechny složky občanské společnosti jsou odhodlány poučovat a léčit japonské dívky, aby nemohly a nesměly otěhotnět v prvních 30 letech svého života. Pokud náhodou a navzdory všem předpokladům otěhotní, mohou plod zabít, pokud není starší než 12 týdnů. Skutečný počet potratů v Japonsku není znám, protože si je každý provádí doma pomocí chemikálií. Ministerstvo zdravotnictví uvádí pouze těch 156 000 potratů ročně, které byly vyúčtovány prostřednictvím státního zdravotního pojištění (poslední kontrola: květen 2019).

Je vlastně zázrak, že se v Japonsku ještě vůbec rodí děti.

S důvěrou v heslo „kdo leží na zemi, toho kopnou“ se nyní zahraniční plánovači zodpovědní za propagandu bezdětnosti obracejí na veřejnost a obviňují vykastované japonské politiky, že nedělají dost pro zvýšení porodnosti, jako by Japonci měli ještě tolik testosteronu.

Kopání do obětí kolonií, které už bezmocně leží na zemi, je prostě a jednoduše teror. Kolik ponížení ještě Japonci snesou?

Šikana vykastovaných Japonců se na Západě stala národním sportem. Když američtí okupanti obtěžovali všechny ty japonské ženy, napadlo je zavést v Japonsku americké sporty. Skutečné mužské sporty. Například baseball.

V 50. letech byly založeny dvě baseballové ligy, jedna v Tokiu a druhá v Ósace. V 60. letech navštívil Nippon každý významný americký tým a japonské týmy musely angažovat americké hráče, aby podpořily marketing.

To bylo snadné. Všichni japoňtí kluci teď musí na střední škole vzít do ruky pálku a hrát baseball a ani neví, proč je to baví.

Pak si ale někdo rafinovaně vystřelil a zavedl do Japonska americký basketbal.

Připomínáme, že v Japonsku nejsou žádní černoši. Průměrná výška japonských mužů je 5 stop a 3 palce 160cm (ještě v 80. letech). Průměrná výška černochoů v NBA je 6 stop a 5 palců, 195,6 cm.

Takže teď má každá japonská střední škola své basketbalové hřiště, dobře, pro které jsou Japonci geneticky nevhodní, škoda, ale hele, oni by ani nevěděli, proč se jim to nelíbí, tak kdo to dá?

Američané se smáli, ale Evropané nezůstali pozadu, když svůj národní sport představili i v Japonsku - fotbal!

Fotbal není pro japonské sportovce s krátkýma nohama zrovna výhodný, ale kdo čekal, že vyhrají, že? A tak na každém mistrovství světa ve fotbale s bolestnými rozpaky sledujeme marné pokusy japonských hvězd o vítězství na jediném turnaji.

Část 3. Zabraňte tomu, aby tito lidé ještě někdy povstali.

Bez vymývání mozků k dobrovolné bezdětnosti (protože k čemu by bylo, kdyby více Japonců hrálo basketbal?) by Asiaté nemohli být 75 let kolonizováni.

Proč ne? Podívejme se na válku ve Vietnamu. Skutečná válka mezi Severním a Jižním Vietnamem začala v roce 1955. Když Američané do války v roce 1965 vstoupili a v roce 1969 ji prohráli, věděli, že nebojují jen proti žlutým lidem, ale spíše proti zákonům biologie.

Na každých 10 000 Američany zabitých příslušníků Vietkongu, Kambodže nebo Laosu připadá 50 000 nových. Proto američtí plánovači používali kobercové nálety, oranžový plyn, ničení úrody - celý arzenál, jen pro představu. Doufali, že obrazy masivních ztrát na civilním obyvatelstvu přimějí Ho Či Mina ke kapitulaci v roce 1965, stejně jako se vzdal japonský císař Šowa v roce 1945.

Na rozdíl od Japonska však ve Vietnamu šlo o válku v zastoupení. Kdyby Američané válku ve Vietnamu vyhráli, převzali by vládu jejich chovatelé-plánovači a rychle by snížili počet obyvatel. Bohužel, Vietnam válku s pomocí svých spojenců vyhrál a nezadržitelně rostl z 36 milionů v roce 1960 na 100 milionů v roce 2020.

Kdyby Japonsko vyhrálo válku, vzrostl by počet jeho obyvatel ze 73 milionů v roce 1940 na nejméně 204 milionů v roce 2020.

Americké velení ve vietnamské válce vědělo o populační dynamice a reprodukčních kruzích. Pouze masivní útoky na civilní obyvatelstvo mohou donutit cizí režimy, aby se pod vlivem šoku vzdaly, ale pokud si zachovají jasnou hlavu a nevzdají se vůbec, jejich populace se za pár let odrazí ode dna.

Japonsko kapitulovalo. Nyní šlo o běh s časem. Když Douglas McArthur, vrchní velitel spojeneckých sil, vstoupil v roce 1945 do Tokia s plánem přebudovat Japonsko k obrazu levného průmyslového vazalského státu, byl šokován, když se dozvěděl, že v roce 1947 Japonci smilnili tak tvrdě - za pouhé dva roky se jim narodilo 7 milionů dětí.

Pro připomenutí: během celé války v Tichomoří proti Číně a Spojeným státům přišlo Japonsko „pouze“ o 3,1 milionu životů. V jistém smyslu tedy samotná válka Japonsku jako druhu nijak výrazně neškodila.

To se podařilo pouze poválečnou koloniální kontrolou obyvatelstva.

Generál McArthur a jeho stratégové museli zcela zničit japonskou rodinnou kulturu pomocí všech technik, nařízení a taktik zahanbování, které je napadly, a to rychle.

Polygamie musela být postavena mimo zákon. Britské impérium v 18. století úspěšně zavedlo monogamní manželství v Číně a Indii, ale nepodařilo se mu zaregistrovat nižší třídy. USA nesmí opakovat stejnou chybu.

Císařské Japonsko, stejně jako císařská Čína, mělo živou kulturu konkubinátu a milenek. Některé elitní rodiny měly 15 až 20 elitních dětí, protože patriarcha měl druhou a třetí manželku. Všechny tyto asijské hodnoty musely být postaveny mimo zákon. Vznesení východní Asiaté se nesměli množit.

Posílení postavení masy žen, potraty prvních dětí, prevence předčasných těhotenství, zahanbení mladých matek. Sociální inženýrství bylo biblické a všudypřítomné.

Některá vládní opatření shora dolů se zdají být absurdní, přehnaná. Například celý trh s bydlením přestal inzerovat dětské pokoje. V Japonsku si nemůžete pronajmout ani koupit dům, který má oficiálně dětské pokoje.

Další sdružení, agentury a společnosti pro plánování rodiny se šířily jako houby po dešti. Jejich jednotícím úkolem je: Zabránit co největšímu počtu nových Japonců.

Některá hesla mohou být našim čtenářům povědomá, pokud žijí pod americkou okupací: Děti rovná se chudoba. Děti brzdí vývoj. Děti brzdí ženy. Děti rovná se třetí svět. Děti rovná se nižší třída.

Výsledky byly ohromující. Dva japonští demografové, TACHI Minoru a OKAZAKI Yoichi, napsali: „S příchodem 50. let jsme byli svědky náhlého a rychlého poklesu porodnosti v Japonsku [...] Než uplynulo deset let od začátku baby boomu, roční počet narozených se snížil na polovinu - rychlost poklesu, která nemá ve světové demografické historii obdoby.“

Největší lež: Méně dětí znamená větší bohatství. Vezměte si 80. léta: Zatímco Sovětský svaz usiloval o 500 milionů, Evropská unie o 400 milionů, Čína o 1300 milionů, Indie o 1200 milionů a Amerika o 1000 milionů (v roce 2020 jich má v současnosti „jen“ 350 milionů), Japonsku bylo řečeno, že bude superbohaté, bohaté a mocné, když sníží počet obyvatel ze 120 na pouhých 60 milionů.

Morální ponaučení je zřejmé. Pokud vám velmoc řekne, že vaše země je tak roztomilá a že byste měli zůstat malí, ještě menší, pak byste si měli nechat narůst uši jako Dumbo. Mají tě v hrsti, Japonsko!

Jednou z největších poválečných lží v ekonomice byl takzvaný japonský hospodářský zázrak. Kritici jasně viděli, že japonský hospodářský zázrak byl jen obnovou země po válce. Víme, že šlo o podvod, protože Amerika vytáhla stejnou propagandu v Evropě s údajným německým wirtschaftswunderem.

Základním slibem bylo učinit válku výnosnou a zničit cizí země za účelem zaručeného vytvoření bohatství. Půjčky samozřejmě pocházely od amerických lichvářů, globálních bank a obecně od stejných lidí, kteří zničili především Německo a Japonsko.

Hrubý domácí produkt kolonií nyní vypočítávali Američané a vážali ho na americký dolar. Takže samozřejmě jako vazalský stát supervelmoci, když je zaplaven falešnými dolary ve formě půjček a když se všechna města musí přestavět, bude vyšší produkce HDP.

Nikde není zmíněno, že to vše patří Americe, nikoli Japonsku, ale je to tak.

Oficiální propaganda tvrdila, že Japonsko je úspěšné, protože má méně dětí a více žen na trhu práce. Lži.

Ženy byly nuceny navštěvovat indoktrinační tábory, myslím školy, a učily se, že japonské děti jsou ošklivé, ošklivé a drahé - znak zaostalosti. Najednou se říkalo, že výchova dětí je drahá. Nikdy předtím v historii, nikdy - ale Japonci tomu věřili. Ženy prvního světa, říkali jim západní aktivisté, měly jen jedno nebo dvě děti a pracovaly jako skuteční muži, dokonce lépe. Japonky tedy chtěly být americké, bílé a svobodné.

Část 4. Připravte je na budoucí bezdětnost.

Z knihoven, kin a zábavních podniků byly odstraněny obrazy větších japonských rodin. Státní televizní stanice NHK a filmový a televizní průmysl vyřadily z vysílání propagandu zaměřenou na rodiny s jedním dítětem nebo nukleární rodiny.

Dobře situované japonské rodiny se třemi, pěti a více dětmi skrývají své potomky pod jinými jmény nebo u jiných členů klanu, případně je posílají do zahraničí. Politický tlak levice na ně je stejně

obrovský, jako byl politický tlak na kapitalisty v Číně během politiky jednoho dítěte. Jen s tím rozdílem, že Číňané museli své přebytečné děti skrývat před vlastní vládou, zatímco Japonci museli své přebytečné děti skrývat před americkou levicí.

I když jste do Japonska nikdy nevšli, určitě jste slyšeli ty nejabsurdnější historky o Japoncích, kteří chodí s roboty, berou si polštáře, žádají o ruku hologramy svých oblíbených anime postavíček nebo že japonští muži jsou skutečně bez sexu. To jsou výsledky sadistických amerických plánovačů. Je to krutá modifikace chování, vůbec ne přirozená nebo normální.

Vezměte si vymývání mozků dětí ve věku od 0 do 12 let. Existuje *Doraemon*, kreslený seriál populární v 70. a 80. letech. Je o desetiletém chlapci, který se spřátelí s modrou robotickou kočkou.

Toto vyprávění o jednom dítěti není náhodné. Japonské děti byly naučeny oceňovat roboty, démony a mimozemšťany, nikoliv bratry a sestry.

Anpanman, kreslený hrdina pro děti od 0 do 6 let, má mnoho zvířecích kamarádů, ale žádné sourozence. *Šimajiro*, žlutý tygřík z 90. let, má jednu malou sestřičku. To odpovídá americké ideologii nukleární rodiny.

Hana Kappa, žabí chlapec s kouzelnými schopnostmi, je známý všem Japoncům. Hana má mnoho přátel, ale samozřejmě žádné sourozence. A kamarádi jsou také svobodné děti.

Koncem 90. let a v roce 2000 propaganda pokračovala. Jak *Yokai-Watch*, tak *Pokémoni* jsou o jednom dítěti, které se spřátelí s démony (*Yokai*) nebo kapesními příšerkami (*Pokémon*).

Dokonce i nejkonzervativnější rodinný seriál, *Chibi Maruko-Chan*, byl o dívce a jejích rodičích, jen s jednou sestrou, která byla napsána spíše jako sestřenice.

Crayon Shin-Chan, zlobivý pětiletý chlapec, který tyranizuje svou matku a otce, má konečně sestřičku. Seriál je závislý na rodinných interakcích, ale co naplat, další děti mít nesmí. Tak jen přidali psiho člena rodiny. Zní vám to povědomě? No, ve všech japonských rodinných seriálech teď děti nahrazují domácí psi.

Děti jsou připraveny čekat na roboty, příšery a zvířátka. To je hlavní důvod, proč se Japonsko stalo největším hračkařským průmyslem na světě. Ale hádejte co, ani po 75 letech od *tamagoči* (digitálních domácích mazlíčků), *Godzilly*, robotů *gundam* a létajících aut nedostaly nic. Futuristické Japonsko byla lež. Chovatelé chtěli jen snížit počet obyvatel, což se jim podařilo.

Většina žen má nyní v průměru jedno dítě. Ve státní televizi jim šéfuji jejich bezdětné šéfky, vzorné ženy, které jsou nyní oslavovány. Masmédia se předhánějí v hledání reprezentativních odpůrců života. Například YAMAGUCHI Tomoko, krásná herečka z doramy, se stala miláčkem médií, protože „nelituje, že nemá děti“.

Umělci bez talentu jako SAWAGUCHI Keisuke brzy zjistili, že mohou získat citace západních médií, když nakreslí manga komiksy o „štěstí, které plyne z toho, že nemáte děti“.

Vláda, akademie a vědci, kteří jsou závislí na státních grantech a výplatních páskách, rádi chválí bezdětné ženy, další svobodné matky po třicítce nebo dokonce čtyřicítce a poslední rozvedené ženy - skutečně dokonalé vzory.

Zde z časopisu Trends z roku 2004: „Kdysi bylo vzácné, že ženy zůstávaly svobodné a bezdětné až do svých třiceti let, a na ty, které tak učinily, se často pohlíželo s podezřením. Nyní si však japonské ženy vybírají z mnohem většího množství životních stylů a kniha esejí populární publicistky Sakai Junko, která vyzdvihuje výhody svobodného života, letí z pultů.“

Jeden z idolů, dvacetiletá modelka SUMIRE Yokono z teen-popové skupiny NM48, byla v celostátních médiích napadena za to, že chodí s jednadvacetiletým FUKUMOTO Taiseiem, který

byl v té době podepsán pod jinou chlapeckou skupinou. Všechny agentury aiduro varují nové uchazeče: Chceš být slavný? Pak žádný román, žádný sex, žádné děti!

To, co ve skutečnosti vypadá jako feminismus, je hlídání dělohy. Je naprosté šílenství takto indoktrinovat mladé ženy.

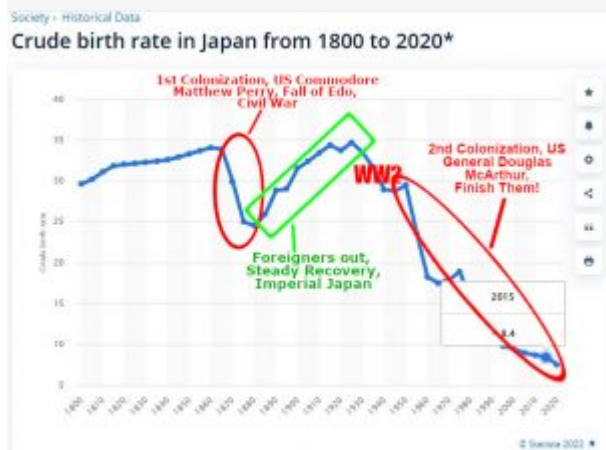
Kontrola dělohy na univerzitách je ještě horší. 50 % všech studentek v Japonsku se hlásí k tomu, že jsou svobodné nebo dokonce panny. Musí. Politici, rodiče a pedagogové je zahanbují, že přítel je rakovina a že muži brzdí mladé dívky.

Tento nechutný šlechtitelský program má jméno. Říká se mu *womenomics*, což je nápad zesnulého premiéra ABE Šinzóa, nejoblíbenějšího amerického červího jazyka.

V roce 2013 si pan Abe dovolil napsat článek do deníku The Wall Street Journal, v němž svému zahraničnímu nadřízenému sdělil, jak jeho režim hodlá „zajistit, aby ženy na pracovišti zazářily“. Výsledkem jsou miliony svobodných bezdětných žen žijících v boxech pro slepice o rozloze 12 metrů čtverečních. Žádní synové pro tebe, ale kecý o práci ve městě.

Část 5. Kolonie nebo přežití.

Vzpomínáte si, co jsme si řekli dříve o vrchním veliteli Douglasi McArthurovi a jeho problému se 7 miliony dětí narozených v roce 1947?

V roce 2018 pan Abe Šinzó snížil toto číslo na 0,9 milionu dětí. Dovedete si představit, jak se Američanům „Apokalypsa Abe“ líbila. Byl to ten největší kokot a ničitel Japonců, jakého si Washington mohl přát, takže se mu dostalo nejvíce pozitivního tisku ze všech japonských vůdců v živé paměti.

Ne, druhá světová válka nepřinesla Japoncům smrt. Smrt přinesla až americká vojenská okupace.

Elona Muska k tomu přiměla zpráva, že jen v roce 2021 klesne počet obyvatel Japonska o 640 000. To znamená minimálně 640 000 zavražděných dětí.

Pokud chcete tento masakr přežít, musíte vyhnat americké bohy krve.

Cestou z cizí bezdětnosti je studium biologie, sociologie a psychologie - to vše je v Japonsku v současnosti zakázáno. Jste vyhlazováni a vyhlazováni z planety, Japonci. Základní věda, antropologie a zdravý rozum jsou nyní zakázány.

Pokud si nepomůžete sami, budete vyhlazeni. Očekává se, že do roku 2058 klesne počet obyvatel o 27 milionů. Válka proti vašemu americkému okupantovi by vás stála maximálně 3 miliony životů.

Proto budou matematika a přírodní vědy v Japonsku pravděpodobně zakázány a zrušeny příště, a to na příkaz nejvyššího velení USA, na to si můžete vsadit.

Chceš být jejich farmou, budeš farmou...